



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 429/2019
23.04.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела изношење личних и породичних прилика из члана 172. став 3. у вези ст. 1. и 2. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Лепојка Митровића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду Кж1 797/17 од 29.10.2018. године и Кж1 797/17 – Кв 3876/18 од 18.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 23.04.2019. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Лепојка Митровића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду Кж1 797/17 од 29.10.2018. године и Кж1 797/17 – Кв 3876/18 од 18.02.2019. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Кж1 797/17 од 29.10.2018. године делимично је усвојен захтев окривљеног АА поднет преко браниоца адвоката Лепојка Митровића за накнаду трошкова кривичног поступка у износу од 33.000,00 динара, које је потребно исплатити из буџетских средстава на текући рачун окривљеног АА број ... који се води код "... банка" ..., док је захтев окривљеног АА поднет преко браниоца адвоката Лепојка Митровића за накнаду трошкова кривичног поступка у износу преко досуђеног, а до износа од 99.000,00 динара одбијен као неоснован.

Решењем Вишег суда у Београду Кж1 797/17 – Кв 3876/18 од 18.02.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Лепојка Митровића изјављена против решења Вишег суда у Београду Кж1 797/17 од 29.10.2018. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Лепојко Митровић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 7), члана 265. став 1. и члана 267. ЗКП, са

предлогом да Врховни касациони суд побијана решења преиначи, тако што ће окривљеном АА досудити трошкове кривичног поступка који су настали пред Вишим судом у Београду у износу од 66.000,00 динара на име састава два захтева за заштиту законитости од по 33.000,00 динара и састава једне жалбе у износу од 16.500,00 динара, увећани за састав овог захтева за заштиту законитости у износу од 33.000,00 динара, што укупно износи 115.500,00 динара са законском затезном каматом почев од доношења пресуде па до исплате, а који трошкови се имају исплатити на терет буџетских средстава Вишег суда у Београду на текући рачун АА.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је у смислу одредбе члана 490. ЗКП одржао седницу већа, о којој, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП није обавештавао Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Лепојка Митровића је неоснован.

Бранилац окривљеног АА правноснажна решења побија због повреде кривичног закона из члана 441. став 4. ЗКП наводима да је нижестепени суд, сходно одредби члана 267. ЗКП био дужан да одлучи о трошковима кривичног поступка насталим на име састава захтева за заштиту законитости, налазећи да, супротно закључку из побијаних решења, ови трошкови представљају трошкове који су настали пред Вишим судом у Београду и који падају на терет тог суда, а не на терет буџетских средстава Врховног касационог суда.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Одредбом члана 267. ЗКП прописано је да о дужности плаћања трошкова који настану код суда правног лека одлучује тај суд сходно одредбама чл. 261-266. овог законика.

Одредбом члана 489. став 1. ЗКП прописано је да Врховни касациони суд испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога (члан 485. став 1), дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости.

По налажењу Врховног касационог суда, иако је правилном применом одредбе члана 267. ЗКП нижестепени суд нашао да трошкови на име састава захтева за заштиту законитости падају на терет Врховног касационог суда, то је овај суд, испитујући правноснажна решења у оквиру разлога (члан 485. став 1), дела и правца побијања истакнутих у поднетом захтеву за заштиту законитости, исти као неоснован одбио, не

упуштајући се при том у навод из захтева који се односи на тражене трошкове на име састава жалбе, обзиром да бранилац окривљеног није определио против ког решења је жалбу изјавио.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија

Зоран Таталовић,с.р.